

Abu Bakr as-Siddiq

Innehåll

- Abu Bakr – den förste bland män att träda in i islam
- Migrationen till Madinah
- Deltagande i strider
- Profetens efterträdare

Abu Bakr – den förste bland män att träda in i islam

Abu Bakr var alltid en mycket nära följeslagare till den Helige Profeten; han kände honom bättre än någon annan man. Han visste hur ärlig och rättskaffens Profeten var. Denna kunskap om Profeten gjorde att Abu Bakr blev den förste mannen att följa budskapet från Profeten Muhammad, ﷺ. Han var verkligen den första vuxne mannen som accepterade islam.

Den Helige Profeten berättade för Abu Bakr vad som hade hänt vid berget Hira'; han berättade att Allah, subhanahu wa ta'ala, hade uppenbarat för honom och gjort honom till Sin Sändebud. När Abu Bakr hörde detta från Profeten, ﷺ, tvekade han inte ett ögonblick — han blev omedelbart muslim. Han underkastade sig islam med sådan beslutsamhet att Profeten själv en gång sade:

”Jag kallade människor till islam, och alla tänkte över det åtminstone en stund. Men så var det inte med Abu Bakr. I samma ögonblick som jag lade islam framför honom accepterade han det utan minsta tvekan.”

Han fick titeln **as-Siddiq** av Profeten eftersom hans tro var för stark för att rubbas av någonting.

I själva verket var Abu Bakr mer än bara en stor troende — så snart han blev muslim började han genast kalla andra till islam. Bland dem som accepterade Abu Bakrs inbjudan till islam fanns ‘Othman, az-Zubayr, Talhah, Abdur-Rahman ibn Awf, Sa’d ibn Abi Waqqas och andra som senare blev islams pelare.

Abu Bakrs kärlek till Profeten, ﷺ, var så stor att han var villig att offra sitt liv för att skydda och trösta Profeten. Denna kärlek och detta uppoffrande visades en dag när den Helige Profeten stod och bad i Ka‘bah, medan några av Makkahs ledare satt på gårdsplanen. När de såg Profeten be tog Oqbah ibn Abi Mu‘it ett långt tygstycke, lade det runt Profetens hals och vred det hårt i ett försök att strypa honom till döds.

Just då råkade Abu Bakr gå förbi på avstånd. Han såg Oqbah försöka strypa Profeten. Omedelbart sprang Abu Bakr för att hjälpa Profeten; han knuffade undan Oqbah och tog bort tyget från Profetens hals. Då kastade sig islams fiender över Abu Bakr och slog honom skoningslöst. Men Abu Bakr, med en tro som en klippa, brydde sig inte om sitt eget lidande — han var glad att han kunde rädda Allahs Sändebud, även med risk för sitt eget liv.

Abu Bakr hade också, genom den rikedom han ägde, en avgörande roll i att befria några av de muslimska slaverna som barbariskt torterades av sina hjärtlösa mushrik-herrar för att få dem att överge tron och återvända till sina herrars religion. Dessa hjärtlösa tyranner prövade alla sorters tortyr: de tvingade dem att ligga nakna på den brännande ökensanden, lade stora stenar på deras bröst och utsatte dem för andra grymma plågor.

Här kom Abu Bakrs rikedom till undsättning. Han köpte de stackars hjälplösa slaverna från deras omänskliga herrar och satte dem fria. **Bilal al-Habashi**, slaven till Omayyah ibn Khalaf, var bland dem som befriades av Abu Bakr. Bilal blev senare **mu‘adhdhin** i Profetens moské.

Migrationen till Madinah

Islam växte snabbt i Makkah, och islams fiender blev allt mer frustrerade över denna snabba tillväxt. Makkahs ledare ansåg att det var nödvändigt att göra sig av med Profeten, ﷺ, innan islam kunde utgöra ett verkligt hot mot dem, så de planerade att döda honom. Allah, subhanahu wa ta'ala, uppenbarade för sin Profet de otroendes avsikter och befallde honom att emigrera till Madinah. Profeten gick därför snabbt till Abu Bakrs hus — han var en av de få som fortfarande fanns kvar i Makkah, eftersom majoriteten av muslimerna redan hade emigrerat till Madinah.

Profeten informerade Abu Bakr om att han hade befallts att emigrera till Madinah den natten och att han hade valt honom att få äran att följa med på denna migration. Abu Bakrs hjärta fylldes av glädje:

”Jag har sett fram emot denna dag i månader,” utbrast han.

Makkaborna var så ivriga att hitta Profeten att de letade efter honom som galna jakthundar. När de en gång kom till ingången av grottan blev Abu Bakr likblek av skräck — inte av rädsla för sig själv, utan av rädsla för den Helige Profetens liv. Men Profeten, ﷺ, förblev lugn och sade till Abu Bakr:

”Frukta inte, sannerligen är Allah med oss.”

Dessa ord lugnade snabbt Abu Bakr och återförde frid till hans hjärta.

Deltagande i strider

Abu Bakr, som var den närmaste av Profetens följeslagare, ﷺ, deltog i alla de strider som Profeten Muhammad utkämpade.

Vid Ohud och Hunayn visade vissa medlemmar av den muslimska armén tecken på svaghet. Men Abu Bakrs tro vacklade aldrig — han stod alltid som en klippa vid Profetens sida.

Abu Bakrs tro och beslutsamhet att höja islams fana var så stark att vid Badr, när en av hans söner — som ännu inte hade accepterat islam — kämpade bland fienderna, var Abu Bakr så ivrig att hitta sin son i striden att han letade efter honom bland fienderna för att döda honom.

Abu Bakrs stora kärlek till Profeten visades också vid fredsförhandlingarna

i Hodaybiyyah. Under förhandlingarna rörde Qurayshs talesman vid Profetens skägg då och då. Abu Bakrs kärlek till Profeten var så stor att han inte kunde tåla det längre. Han drog sitt svärd, såg argt på mannen och sade:

"... om den där handen rör Profetens skägg igen, kommer den inte att få gå tillbaka."

Tabuk var den Helige Profetens sista expedition. Han var angelägen om att den skulle bli en stor framgång, och därför bad han folket att stödja expeditionen med vad de kunde. Detta lockade fram det bästa hos Abu Bakr, som slog alla rekord genom att ta med sig alla sina pengar och hushållsartiklar och lägga dem vid Profetens fötter.

Profeten frågade honom:

"Har du lämnat något kvar åt dina barn?"

Abu Bakr svarade med stor tro:

"Allah och Hans Sändebud är tillräckliga för dem."

Följeslagarna som stod runt omkring blev häpna. De insåg att vad de än gjorde kunde de aldrig överträffa Abu Bakr i tjänandet av islam.

Profetens efterträdare

Den första hajj under islam ägde rum det nionde året efter hijrah.

Profeten, ﷺ, var alltför upptagen i Madinah för att leda hajj, så han sände Abu Bakr som sin ställföreträdare; han skulle leda hajj i Profetens ställe.

Profeten, ﷺ, hade själv lett bönerna ända sedan han anlände till Madinah. Under sin sista sjukdom kunde Profeten inte längre leda bönerna — han var för svag för att gå till moskén. Han var därför tvungen att välja någon som skulle fylla denna höga position efter honom. Abu Bakr var den som fick äran att bli utvald av Profeten för denna uppgift.

Så under Profetens livstid kom Abu Bakr att fylla den högsta positionen inom islam (att leda bönen). En dag när Abu Bakr var borta utsågs Omar av följeslagarna att leda bönen i hans frånvaro. När Profeten märkte att rösten var annorlunda sade han:

”Detta är inte Abu Bakrs röst. Ingen annan än han ska leda bönen — han är den mest lämpade för denna position.”

När nyheten om Profetens död spreds blev många muslimer förvirrade och chockade. Omar själv blev så överväldigad av känslor att han drog sitt svärd och förklarade:

”Om någon säger att Allahs Sändebud är död, kommer jag att hugga av hans huvud.”

Muslimerna förblev i detta tillstånd tills Abu Bakr anlände och höll sitt berömda tal:

”O människor! Om någon av er dyrkade Muhammad, låt honom veta att Muhammad är död. Men de som dyrkar Allah, låt dem veta att Han lever och aldrig dör. Låt oss alla minnas Koranens ord. Den säger:

’Muhammad är endast ett sändebud. Sändebud har gått bort före honom. Skulle ni då vända tillbaka om han dör eller dödas?’”

Plötsligt började Abu Bakrs ord sjunka in, och förvirringen försvann snabbt.

När muslimerna hade återhämtat sig från den chockerande nyheten om Profetens död insåg de att de behövde någon som kunde fylla ledarskapets position bland dem.

De två huvudgrupperna bland muslimerna var **Muhajirun** (flyktingarna från Makkah) och **Ansar** (folket i Madinah). Ansar samlades vid **Thaqifah Bani Sa’idah**, deras mötesplats. Sa’d ibn Obadah, Ansars ledare, föreslog att kalifen borde vara från deras grupp. Många motsatte sig dock detta och sade att Muhajirun med rätta hade ett starkare anspråk på kalifatet.

När nyheten nådde Abu Bakr gick han snabbt till deras samling, i rädsla för att förvirring återigen skulle sprida sig, och sade:

”Både Muhajirun och Ansar har gjort stora tjänster för islam. Men de förstnämnda var de första att acceptera islam, och de stod alltid Allahs Sändebud mycket nära. Så, O Ansar, låt kalifen vara från dem.”

Efter en kort diskussion gick Ansar med på att kalifen skulle väljas bland Muhajirun, eftersom de tillhörde Quraysh och var de första att acceptera islam.

Abu Bakr bad sedan folket att välja mellan **Omar ibn al-Khattab** och **Abu**

Obaydah ibn al-Jarrah. När de hörde detta reste sig båda männen snabbt och utropade:

”O Siddiq! Hur kan det vara så? Hur kan någon annan fylla denna position så länge du är bland oss? Du är den främste bland Muhajirun. Du var Profetens följeslagare i Thawr-grottan. Du ledde bönen i hans ställe under hans sista sjukdom. Bönen är det främsta i islam. Med alla dessa egenskaper är du den mest lämpade att vara den Helige Profetens efterträdare. Räck ut din hand så att vi kan svära trohet till dig.”

Men Abu Bakr sträckte inte ut sin hand. Omar såg att dröjsmålet kunde leda till att oenigheterna blossade upp igen, så han tog själv Abu Bakrs hand och svor trohet till honom. Andra följde hans exempel, och Abu Bakr blev den första kalifen genom muslimernas allmänna samtycke.

Nästa dag talade Abu Bakr till de församlade muslimerna i Profetens moské och uppmanade dem att fortsätta sin väg som sanna muslimer och att ge honom lojalitet och stöd så länge han lydde Allahs och Hans Sändebuds befallningar.

Ali, **radhiallahu ‘anhu**, tillsammans med några av sina släktingar, dröjde med att svära trohet till Abu Bakr i sex månader på grund av en meningsskiljaktighet med kalifen angående rätten till arv av Profetens mark. Trots detta respekterade de båda männen varandra, och Ali gav sin trohetsed till Abu Bakr kort efter sin hustru Fatimahs död.

Sådan var kvaliteten hos denna ödmjuka och generösa följeslagare, som trodde Profeten i allt — till den grad att han kallades **as-Siddiq** av Profeten själv. Hans stora personlighet och tjänster för islam och muslimerna gav honom allas kärlek och respekt, så att han valdes till den första kalifen efter Profetens död av hela umman.

In sha’ Allah kommer vi i nästa del att tala om hans egenskaper som ledare och hans framgång som kalif.

10 Senaste inlägg:

- [Att Följa Sunnah: Vägen till Islamisk Enhet och Andlig Trygghet](#)
- [Dygden av att följa Sunnah - En islamisk påminnelse från de klassiska lärda](#)
- [Ingen Sunnah utan Jamā’ah - Ingen Jamā’ah utan Sunnah](#)
- [Den ärofyllda ställningen för den som följer Sunnah](#)
- [Sunnahs grundprinciper](#)

- [Sunnahs plats i Islam - varför vi inte kan klara oss utan den](#)
- [Handlingar som upphäver en individents Islam](#)
- [Mänsklighetens akuta behov av denna religion](#)
- [Tawfiq kommer endast från Allah](#)
- [Det onda kan aldrig tillskrivas Allah](#)

Kategorier:

[Biblioteket \(24\)](#) [Blandat \(1580\)](#) [Bönen \(21\)](#) [Bönetider \(95\)](#)
[Familj \(3\)](#) [Koranen \(859\)](#) [KORANENS BUDSKAP \(115\)](#)
[Sunnah \(1516\)](#) [Tawhid \(5\)](#)

Etiketter:

[40-Nawawi](#) [al-Albani](#) [al-Bukhari](#) [al-Husari](#) [al-Koran](#) [al-Othaymin](#)
[al-Sunnah](#) [Ali ibn Abi Taleb](#) [as-Salat](#) [as-Sawm](#) [as-](#)
[Sunnah](#) [A'lam al-Sunna](#) [al-Manshūra](#) [BÖNEN](#) [Bön](#)
[Bönetider](#) [Dajjal](#) [det förflutna](#) [det nästkommande](#) [De utvalda](#) [De](#)
[ödmjukas bön](#) [DJJAL](#) [Enkel förklaring](#) [FASTAN](#) [fasta och hälsa](#)
[fredagspredikan](#) [Följeslagare](#) [Hadith](#) [Hadither](#) [Hajj](#) [Halal](#) [Haram](#)
[Historia](#) [ibn al-Qayyim](#) [Ibn Baz](#) [Ibn Majah](#) [iftar](#) [Imam Muslim](#)
[islam](#) [islamic](#) [islamister](#) [Islams historia](#) [i'jaz al-Qur'an](#) [KAPITEL 1](#) [KAPITEL 2](#)
[KAPITEL 3](#) [KAPITEL 4](#) [KAPITEL 5](#) [KAPITEL 21](#) [KAPITEL 23](#) [KAPITEL 24](#) [KAPITEL 87](#) [KAPITEL 88](#) [KAPITEL 91](#)
[KAPITEL 99](#) [KAPITEL 100](#) [KAPITEL 101](#) [KAPITEL 102](#) [KAPITEL 103](#) [KAPITEL 105](#) [KAPITEL 106](#) [KAPITEL 107](#)
[KAPITEL 108](#) [KAPITEL 109](#) [KAPITEL 110](#) [Kapitel 111](#) [KAPITEL 112](#) [KAPITEL 113](#) [KAPITEL 114](#) [Koran](#)
[Koranen](#) [KORANEN BERÄTTAR](#) [Koranen på svenska](#)
[Koranens budskap](#) [Koranvetenskap](#) [kvinnan](#) [laylat al-qadr](#) [Muhammad](#)
[muslimer](#) [Män runt om profeten](#) [Omar](#) [Othaymin](#) [PDF](#) [Profeten](#)
[Profeten sa](#) [Profeten sade](#) [profetens följare](#)
[Profetens Sirah](#) [RAMADAN](#) [Sahaba](#) [Sahabah](#) [Salah](#) [Salat](#)

[sira](#) [Sirah](#) [Souhur](#) [Sunnah](#) [tawhid](#) [Tro](#) [Vägen till Koranen](#) [أعلام](#)

[السنة المنشورة](#)
